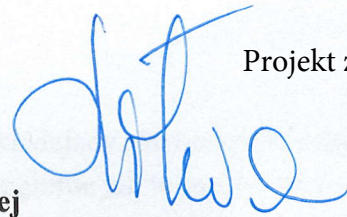

Uchwała Nr

Rady Miejskiej w Kolbuszowej

z dnia 2021 r.

w sprawie przyjęcia apelu dotyczącego prac Komisji Europejskiej nad „Unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030 r. Przywracanie przyrody do naszego życia”

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz.U z 2020 r. poz. 713 ze zm.)

**Rada Miejska w Kolbuszowej
uchwala, co następuje:**

§ 1

Rada Miejska w Kolbuszowej wyraża swoje zaniepokojenie i sprzeciw wobec potencjalnie negatywnych skutków społecznych i gospodarczych dla Gminy Kolbuszowa, regionu i całego kraju, jakie może spowodować wdrożenie dokumentu Komisji Europejskiej „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 r. Przywracanie przyrody do naszego życia”.

§ 2

Wystąpić z apelem do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały.

§ 3

Przesłać niniejszą uchwałę:

- Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej,
- Marszałkowi Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,
- Prezesowi Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej,
- Ministrowi Klimatu i Środowiska.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Kolbuszowej.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Apel Rady Miejskiej w Kolbuszowej
z dnia..... 2021 r.**

**w sprawie prac nad „Unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030
Przywracanie przyrody do naszego życia”**

Doceniając wysiłki Komisji Europejskiej na rzecz ochrony różnorodności biologicznej oraz przeciwdziałania zmianom klimatycznym zauważamy, że niektóre działania budzą uzasadniony niepokój, ponieważ ich skutki mogą być negatywne dla zachowania różnorodności biologicznej oraz przeciwdziałania zmianom klimatu, w szczególności wynikające z objęcia ochroną ścisłą znacznych obszarów. O zagrożeniach związanych z bezkrytycznym przyjęciem tego dokumentu, w zakresie ochrony ścisłej, informują naukowcy oraz instytucje analityczne wskazując na ryzyko:

1. utraty bioróżnorodności biologicznej w warunkach ochrony ścisłej, podkreślając, że trwałe zachowania bioróżnorodności biologicznej wymaga aktywnego zrównoważonego użytkowania przestrzeni przez człowieka,
2. wystąpienia niekorzystnych skutków klimatycznych (np. przyspieszenie zmian klimatycznych, wzmożona emisja CO₂, wzmożony proces wylesiania w innych częściach świata),
3. wystąpienia niekorzystnych skutków przyrodniczych (np. spadek różnorodności biologicznej wskutek niekorzystnych zmian w ekosystemach leśnych),
4. wystąpienia niekorzystnych skutków społeczno-gospodarczych (np. załamanie się sektora leśno-drzewnego, masowe bankructwo, radykalny wzrost eksportu drewna i produktów drzewnych z krajów spoza UE).

Wdrożenie celu polegającego na objęciu ścisłą ochroną 10 % obszarów lądowych niesie również ryzyko ograniczenia dostępności usług ekosystemowych, w tym swobodnego dostępu do lasów, a także ryzyko ograniczenia wszelkiego rodzaju inwestycji służących społeczeństwu polegających na poprawie warunków życia. Przez długie lata dzięki wytrwałej i ciężkiej pracy mieszkańców, działaczy społecznych, przyrodników, samorządów i Lasów Państwowych wypracowany został model zrównoważonego użytkowania przestrzeni, otwartego i przyjaznego dla turystów oraz mieszkańców, starającego się równoważyć konieczność zachowania bioróżnorodności z potrzebami rozwoju gospodarczego. W fizjograficznych i własnościowych warunkach naszego regionu ingerencja oraz wyłączenie z użytkowania dodatkowych powierzchni może doprowadzić do skrajnie negatywnych reakcji i poczucia braku opieki Państwa.

Istniejący w naszym kraju model gospodarki leśnej, zakładający równorzędne znaczenie funkcji ochronnych, społecznych i produkcyjnych w naszym regionie jak w soczewce, pozwala dostrzec jego zalety. Niezwykle cenne przyrodniczo tereny naszego powiatu na przełomie kilkudziesięciu lat nie straciły nic ze swego bogactwa i różnorodności, a wręcz przeciwnie – zyskały. Od lat lesistość Podkarpacia wzrasta i osiągnęła obecnie blisko 40 %, a jego bogactwo przyrodnicze nie budzi wątpliwości, stanowiąc powód do dumy mieszkańców.

Konsekwencją wprowadzenia ochrony ścisłej będzie znaczne ograniczenie możliwości zrównoważonego korzystania z zasobów oraz dalszego ograniczenia prowadzenia działalności i rozwoju. Na terenie samego województwa podkarpackiego ilość osób zatrudnionych w przemyśle drzewnym wynosi ponad 100 tys. Gospodarka leśna oraz przemysł drzewny mają istotne znaczenie dla rynku pracy, szczególnie na obszarach słabo uprzemysłowionych, takich jak nasz region, bazujących na bogactwach naturalnych.

Proponowany w niniejszej Strategii zakres i sposób powiększenia obszarów chronionych na obecnym etapie konsultacji odbywa się jeszcze bez określenia szczegółowych kryteriów ich wyboru, sposobów ochrony, przy jednoczesnym braku jednoznacznych zasad i definicji. Budzi to obawy o dowolne, często nienaukowe i nieweryfikowalne ustalenie wielkości powierzchni, jakie mają być objęte ochroną. Często jak uczy doświadczenie wyniesione z prac nad utworzeniem sieci obszarów Natura 2000, pod naciskiem radykalnych organizacji ekologicznych, nieponoszących odpowiedzialności za swoje działania i poglądy bezpodstawnie obszarom o niskich walorach przyrodniczych nadaje się wysoki status ochronny.

Komisja Europejska prowadzi obecnie prace nad uściśleniem pojęć i ustaleniem prawnie wiążących unijnych celów w zakresie odtwarzania przyrody. Nie jest jeszcze za późno na ukształtowanie diskutowanych obecnie rozwiązań w taki sposób, aby skutecznie chronić bioróżnorodność i jednocześnie zachować trwałość lasów według sprawdzonego w Polsce modelu wielofunkcyjnej gospodarki leśnej.

Zdecydowanie popieramy podejmowanie działania ukierunkowanego na ochronę bioróżnorodności, ale uważamy jednak, że realizacja przedmiotowej Strategii powinna odbywać się w sposób umożliwiający zrównoważone zagwarantowanie zarówno celów ochrony przyrody oraz społecznych i ekonomicznych warunków rozwoju naszych terenów. Uważamy, że jest możliwe uczciwe i umiejętne pogodzenie tych funkcji zarówno według podstaw naukowych, ekonomicznych i społecznych.